

Nr 483

Av herr **Andersson** i Dunker, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 36, med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1955, m. m.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 36 skall investering i fastigheter och inventarier, som utnyttjas eller är avsedda att utnyttjas för produktion eller distribution av elektrisk kraft, undantagas från skyldighet till investeringsavgift. Detta är i överensstämmelse med vad som gällde beträffande avgiftsplikten under 1952 och 1953. Det stora flertalet av sådana investeringar, som tillhör en normal distributionsverksamhet, synes härigenom undantagas från investeringsavgift. En del investeringar på detta område avses dock enligt departementschefens förslag bli belagda med investeringsavgift, t. ex. då enskild företagare anskaffar större transformator eller bygger om ledning från lågspänning till högspänning.

Elkraftutredningen har i sitt betänkande (1954:12) understrukit betydelsen av att elkraftförsörjningen blir föremål för en omfattande rationalisering. Det måste då enligt min mening vara väsentligt, att denna rationaliseringsverksamhet icke onödigtvis fördröjes. Önskvärt är därför, att samtliga investeringar, som syftar till rationalisering och bättre tillgodogörande av elkraften i olika delar av näringslivet, undantages från skyldighet till investeringsavgift. Ett skäl härför synes mig också vara, att den gränsdragning, som propositionens förslag skulle medföra, måste innebära tolknings-svårigheter vid tillämpningen i de speciella fallen.

Med anledning av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 36 måtte besluta, att samtliga investeringar i anläggningar för produktion eller distribution av elektrisk kraft må undantagas från skyldighet till investeringsavgift, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 29 januari 1955

Harald Andersson

i Dunker